

Nr. 107
November 2016
128. årgang

MAGASINET

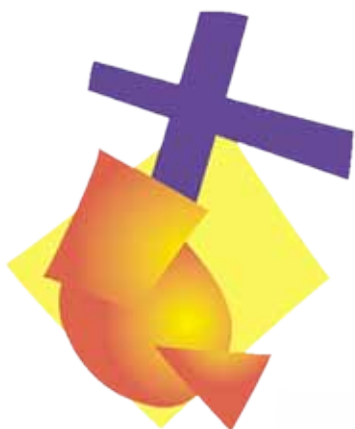
Nyt fra Det Danske Missionsforbund

VolleyKirke · Netværk mellem kirker

Nyt fra Rumænien, Ghana og Grønland · Lejrsted på Lindenberg

RockSolid i Haderslev

Magasinet udgives af Det Danske Missionsforbund (DDM). Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis DDM's synspunkter eller teologiske grundlag.

Ansvarshavende

Forbundsrådet v/formand Finn Kier-Hansen

Redaktion

Peter Götz, peter@goetz.dk,
i samarbejde med Forbundsrådet

Næste udgivelse til afhentning i din menighed

Medio januar

Ekspedition

FrikirkeNets servicekontor:
Lykkegårdsvej 98, 1., 6000 Kolding,
tlf. 75 50 02 00

Grafisk design

Janie Conrad Riisager,
janier@domino-online.dk

Tryk

Jørn Thomsen Elbo, Kolding

Missionsforbundets sekretariat

Rosenlunden 17, 5000 Odense C
tlf. 66 14 83 31, fax, 66 14 83 00
Nordea reg.nr. 2374 konto 0370110700
ddm@email.dk, www.missionsforbundet.dk

Forsiden

Ditlev Davidsen, Næstved, server

Vision 2022

Netværk mellem menigheder

I vores serie om *Vision 2022* sættes der i dette blad fokus på netværk mellem menigheder, som er det ene af fem fokusområder. Genlæs gerne beskrivelserne af de øvrige fire i de tidligere numre af Magasinet.

Kongregationalistiske, men ikke uafhængige

Missionsforbundet er et fællesskab af frikirker. Vi er kongregationalistiske menigheder. Det vil sige selvstændige menigheder, der ikke er styret af en national topledelse. Men vi er ikke uafhængige menigheder, der har nok i sig selv. Vi har brug for hinanden. Havde netværket ikke været der, havde din menighed næppe været involveret i et så omfattende internationalt missionsarbejde, som tilfældet er i dag. Det samme kan siges om *Vision 2022*. Det er en vision, der er født gennem en proces med menighederne, og en vision menighederne nu bærer i fællesskab.

Styrk netværket

Netværk mellem menighederne er vigtigt. Andet sted i dette blad kan du læse eksempler på, hvordan netværkstanken allerede kommer til udtryk. Men vi kan gøre mere i den henseende. I hver enkelt menighed er vi ofte optaget af os selv og vores egen menighed. Men hvad med nabomenigheden eller en af de andre menigheder i missionsforbundsnetværket? Jeg udfordrer alle menigheder til at overveje, hvordan I kan styrke netværket til mindst én anden menighed.

Missionsforbundet og andre kirkesamfund

Af og til bliver jeg spurgt, om ikke netværkstanken kan udledes gennem relationer til andre kirkesamfund i byen. Svaret på det spørgsmål er, at det naturligvis er oplagt at satse på samarbejde med andre menigheder i sin by. Men

dette kan ikke gå i stedet for samarbejde med Missionsforbundets menigheder. Det er ikke et enten eller, men et både og. Hvis vi vil Missionsforbundet, må vi også satse på at udvikle relationer og samarbejde mellem de menigheder, der er vores nærmeste kirkefamilie.

Tænk kreativt

Fra nationalt hold har vi tradition for at tilrettelægge arrangementer, som styrker netværket - for eksempel lederdage, sommerstævne med mere. Men skal netværket blive stærkere, end det er i dag, må den enkelte lokale menighed være med til at styrke relationerne til en eller flere andre menigheder. Derfor udfordrer jeg alle menigheder til at gennemtænke, hvordan det kan gøres.

Et par ideer til at sætte gang i den kreative tænkning:

Inviter en anden menighed til en festlig venskabsaften. Eller hvad med at sende en hilsen fra jeres lokale menighed til alle menighederne i Missionsforbundet - en kort hilsen, som kan læses op på søndagens gudstjeneste? Eller overvej sammen med nabomenigheden, hvad I kan gøre sammen i jeres område.

Det er tid til at sætte gang i en kreativ tænkning omkring netværk. Når vi gør det, kommer menighederne til at glæde og overraske hinanden, og netværket bliver styrket.

John Nielsen
Missionsforstander

Velkommen til sommerstævne
på Lindenberg i 2017, UGE 29

Vild med VolleyKirke

På Efterskolen Lindenberg mødtes 50 unge i oktober til premiere på en nystartet kirke – VolleyKirke. Menighederne udfordres til at engagere sig

Martin Kattner, lærer på Efterskolen Lindenberg skriver:

VolleyKirke er en måde, hvorpå vi kan fastholde noget af det, som har haft allerstørst indvirkning på mange af vores elever: fællesskab, tro og volleyball. Det er et forsøg på at holde fast i minderne fra en god tid, men også at fastholde eleverne i et liv med fællesskab, tro og volleyball.

VolleyKirke fire gange om året er kun nok til at holde ved lige. Det er vigtigt for vores unge at komme videre til nye fællesskaber, kirker og volleyklubber, og derfor er kirkerne vigtige!

Kom og oplev det

Hvad kan jeg gøre, spørger du måske? Og her er et bud: For det første kan du jo deltage i arrangementet! Hvis du ikke er så meget til volleyball, er du velkommen til afteneventet. Det er jo også den måde, der kan skabes et link mellem skolen og kirkerne.

Kom og hjælp til

Desuden har vi brug for nogle, der kan lave aftensmad til 50 mennesker eller bage en kage. Vi har også brug for forbedere. Det gælder både hjemme fra stuerne, men også på selve aftenen, hvor deltagerne har mulighed for at blive bedt for. Vil du hjælpe med noget af det, så kontakt mig på martin@efterskolen.dk.

Faktaboks

VolleyKirke er et helt nyt koncept, der har ambition om at samle nuværende og tidligere elever fra Øresund og Lindenberg. Starten gik over al forventning. En super weekend med 50 engagerede og glade deltagere. Det er vel en tilfredsstillende størrelse på en nystartet kirke - ikke? Næste gang er den 10. december - kom og vær med og/eller bed for arrangementet!

Kim Nissen, stolt forstander

Tre begejstrede deltagere skrev bagefter:

Benjamin Gohr Jensen, Grindsted, elev 2014-15

Jeg er først og fremmest vild med VolleyKirke, fordi konceptet handler om tre af de ting, som personligt betyder enormt meget i mit liv, nemlig volleyball, tro og Efterskolen Lindenberg.

Det bedste ved VolleyKirke er nærværet, vi har mellem hinanden og ikke mindst med Gud. Som ven og kristen er det fantastisk at opleve, hvordan nogle af mine kammerater kommer tættere på Jesus igennem projektet. Efter VolleyKirke-weekenden blev jeg kontaktet af en af mine efterskolevenner, som ønskede at troen skal blive en del af vedkommendes liv. Det varmer mit hjerte at se, hvordan Jesus virker gennem et projekt som VolleyKirke.

Katja Klyverts, studerende, København

Jeg blev stor fan af konceptet VolleyKirke, allerede fra jeg første gang hørte om det. Et arrangement med fokus på nærvær gennem spisning, sang og sport - det kunne ikke blive andet end en meningsfuld weekend.

Selv om det er fem år siden, jeg selv gik på efterskole, tog jeg sammen med en god veninde af sted og mødte op i skolens idrætshal. Der stod vi - som de ældste i et meget blandet klientel. Mærkelig følelse, men efterskolementalitet gør det SÅ nemt at indgå i et socialt arrangement som VolleyKirke, for vi havde alle det samme mål: At skabe, udvikle og dyrke relationer. Jeg har allerede sat et kryds i kalenderen den 10. december, hvor succesen gentages!

Ditlev Davidsen, Næstved, elev 2012-2014

Som afgået elev på Efterskolen Lindenberg varmer det om hjertet, når lærere og ledelse fortsat investerer tid og kræfter i at sætte rammer for et fællesskab mellem tidligere og nuvæ-

rende Lindenberg-elever. VolleyKirke er nyt koncept, som byder på både hård træning, nye relationer og nærværende kirke.

For mit vedkommende var det fantastisk at kunne gense savnede kammerater og møde nye unge, som delte en passion for volley og kirke, som jeg selv.

Sidst på dagen delte vi liv og tro, i en intim atmosfære, hvor vi var nærværende over for Gud og hinanden. Dejligt at være en del af et levende og åbent fællesskab, hvor man deler flere interesser og historie!

Netværk mellem menigheder

Ved stiftelsen den 3. juni 1888 på Hotel Dania i Aalborg, fik vi - efter forbilleder fra Norge og Sverige - navnet *Det Danske Missionsforbund* - et forbund af selvstændige menigheder.

I dag tænker vi vel, at navnet er lidt tungt, men hensigten er god nok: Vi er et forbund af menigheder, der er fælles om at drive mission sammen. Hvis stiftelsen var sket i vores tid, var navnet måske blevet Netværksskirken eller noget i den stil, for selv om vi i dag regner os som et kirkesamfund, er det stadig en vigtig og bærende tanke for os at være et samarbejde mellem selvstændige menigheder.

Plads til forskellighed

Vi holder fast ved, at den enkelte kirke selv suverænt bestemmer for eksempel gudstjenesteform, ansættelse af præster, og hvordan budgettet skal skrues sammen. Derfor gælder det ikke blot for Missionsforbundet som helhed, men også for den enkelte menighed, at plads til forskellighed er vigtigt. Det er også baggrunden for, at vi har den demokratiske styreform, hvor alle i menigheden har medbestemmelse, og vi tænker at det er en måde, hvorpå vi kan udleve Jesu budskab om, at alle uanset race og køn er lige.

Et fælles mål, der gør os stærke: mission

Selv om selvstændigheden betyder meget, er der også nogle ting, vi er fælles om, og frem for alt er det stadig mission, der er den stærkeste faktor i at holde os sammen. Det gælder ikke mindst vores internationale mission, hvor vi igennem årene har stået sammen om at investere mange timer, kroner og bønner. Det er en stor styrke i Missionsforbundet, at det er lykkedes så godt, og det store arbejde ude i verden er noget, vi kun kan være taknemmelige for. Derfor tænker vi også, at vores samarbejde mellem menighederne kan styrkes på en række andre områder, og at vi på den måde kan blive til velsignelse - både for hinanden og for mange andre mennesker, organisationer og kirker.

Er vi forbundet nok?

Vi oplever mange fordele ved det kongressionalistiske kirkesyn, som her kort er beskrevet,

men en af ulemperne er, at *forbundetheden* i Missionsforbundet til tider kan være svag, når den enkelte menighed let bliver mest engageret i sit eget liv.

Især når menigheder befinder sig i krisetider, kan de andre nok føles langt væk, men også i mange andre situationer har vi brug for hinanden. Netop derfor er *Netværk mellem menigheder* en af de fem overskrifter i *Vision 2022*, og vi er overbeviste om, at vi kan få gavn og glæde af et endnu stærke sammenhold og samarbejde i Missionsforbundet.

Vi drømmer stadig om Guds børns enhed

Et af hovedbudskaberne fra stifterne af Missionsforbundet handlede om Guds børns enhed, og det er mindst lige så aktuelt nu som for 128 år siden, og derfor er håbet, at menighederne i årene fremover viser endnu mere omsorg og interesse for hinanden. Vi drømmer om at se menigheder dele ressourcer og investere tid i hinanden. Vi håber at se menigheder invitere andre, når der bliver arrangeret undervisning og inspiration. Vi ønsker at se menigheder, som bakker hinanden op og generøst giver til fællesskabet.

Behovet for lokale initiativer til netværksarbejde

Det, at vi har et fælles blad og hjemmeside, og at vi mødes til for eksempel sommerstævne, lederdage og præstedage, styrker vores kendskab til hinanden og dermed vores identitet som kirkesamfund, men det er ikke ofte, at det fører til konkrete tiltag mellem menigheder imellem. Derfor er vi afhængige af, at der opstår initiativer regionalt og lokalt, hvor man kan drøfte fælles udfordringer, stå sammen om missionale tiltag og deltage i inspirerende undervisning.

Det nordjyske eksempel til efterfølgelse

Heldigvis er det opmuntrende at se, at dette

allerede i nogen grad sker, og i Nordjylland er der et godt eksempel på, hvordan det kan lade sig gøre. I Thisted tog de nemlig i foråret initiativ til et fælles møde for præster og menighedsråd, hvor formålet var at øge kendskabet til hinanden og finde ud af, hvor og hvordan samarbejdet mellem de nordjyske menigheder helt konkret kunne forbedres. Ledelsen i hver kirke havde på forhånd lavet et analysearbejde af deres menighed, så de kunne præsentere styrker og svagheder, muligheder og udfordringer for de andre. Desuden havde hver menighed kigget *Vision 2022* godt igennem og gjort klart, hvad de allerede arbejdede med, og hvad de ville satse på fremadrettet.

Sammen om asyларarbejde, ungdomsarbejde og lederudvikling

Herigennem blev det tydeligt, at man kunne arbejde sammen om ting som asyларarbejde, ungdomsarbejde og lederudvikling. Og for at få omsat de gode intentioner til handlinger blev der sat ansvarlige på hvert område, og et nyt møde blev aftalt. I oktober blev endnu et møde afholdt, hvor der blev fulgt op på aftaler og undervist om ledelse af frivillige.

Må dette initiativ inspirere til, at andre grupper af lokale menigheder gør noget lignende og dermed aktivt opsøger hinanden med det formål at styrke samarbejdet og fællesskabet.

Gud virker i netværket

Der har naturligvis også været andre gode tiltag igennem årene, og i den seneste tid er nye spændende ting blevet sat i værk. Læs om dem i faktaboksen og få gode idéer til noget, I kan gøre i din menighed. Vi håber, at der i de kommende år bliver en hel række vidnesbyrd om, hvordan netværket i Missionsforbundet styrkes, og hvordan Gud virker i fællesskabet. Vi er overbeviste om, at det er en af nøglerne til, at vores kirkesamfund på den bedst mulige måde er med til at fremme Guds riges komme.

Eksempler på netværkstækning i DDM/MBU

- Ungdomsarbejdet i de midt- og nordjyske menigheder har i en årrække arrangeret ungdomskonferencen *Chosen*, der på skift holdes i en af kirkerne, og hvor resten af landets unge inviteres med.
- Sorø Frikirke har arrangeret en dag med temaet *Børn og tro* og inviteret nabomenighederne med.
- Menigheden i Vadum har arrangeret en dag om åndelig medvandring og inviteret de andre menigheder med.
- Menighedsrådene i Vadum og Thisted har holdt en fælles rådsdag, hvor de sammen havde inviteret konsulent og underviser.
- Flere af præsterne samarbejder om fællesdage for deres konfirmander, ligesom nogle går til præst i nabomenigheden.
- MBU's arbejde er i sit dna et samarbejde og netværk på tværs af de lokale menigheder, og 8. oktober samledes teen- og ungdomsledere og delte erfaringer og inspiration.
- Menighedsrådene i Vanløse og Osted har begge deltagere på KPN-forløb (KirkePlanterNetværk), hvor de oplever fællesskab og lærer hinanden at kende. Der har også været inviteret til fælles undervisning.
- Spejdergrupperne arrangerer lokale weekender og lejre sammen.

Håb

for en ny generation

Af Arne Hansen

Sidst i september rejste Britta og jeg rundt for at besøge alle skolebørnene i Missionsforbundets skoleprojekt i Rumænien. Det var en tur med rigtig mange glæder, men også situationer, der kunne holde en vågen om natten. Mange af de skoleelever, der begyndte som små børn, er nu unge mennesker, der er begyndt at skabe sig en fremtid gennem deres uddannelse. Unge, der ikke ville være kommet så langt med deres uddannelse, hvis ikke de havde fået hjælp fra sponsorer i Danmark. Disse unge mennesker har et helt andet forløb end en dansk teenager. Deres forhold og muligheder er helt anderledes.

Loredana og Nicolette – to piger i vores skoleprojekt

Jeg tænker på de to teenagesøstre Loredana og Nicolette, der bor i en lejlighed i Onesti. Deres far har lidt løsarbejde her i efterårstiden, mens deres mor er arbejdsløs. Deres indtægter på en måned svarer slet ikke til de faste udgifter; de har ikke en chance.

Der er lukket for varme og el i deres lejlighed, og de står til at blive sat på gaden. Da vi hilser på pigerne, er deres hænder kolde, og der er fugtigt i lejligheden.

Dygtig, men uden muligheder

Ved en fest på skolen har Nicolette lige fået diplom. Fire år i træk har hun fået topkarakterer

i alle fag. Det er godt gået. Hendes ambition er at blive læge.

Mange af "vores" unge mennesker står i lignende situationer, hvor familiens situation næsten ikke er til at overskue.

Skoleprojektet skaber håb for disse unge mennesker, håb om en bedre fremtid end den deres forældre har haft, og selv om der er mange næsten uoverskuelige familiesituationer, så er det med stor glæde, vi ser tilbage på turen. Hvis ikke Missionsforbundet havde dette arbejde i Rumænien, ville der være mange ressourcer, der gik tabt, og mange familiesituationer ville blive meget forværret. Det håb og den glæde, vores hjælp giver, er en stor del af drivkraften for "vores" børn/unge i Rumænien.

Nicoplette, Loredana og deres mor

Vi har p.t. 80 børn i skoleprojektet i Rumænien. Se også www.helpromania.minisite.dk.

Børnearbejde med seks klubber

I Rumænien er der mange børn, specielt på landet er det ikke sjældent, at der i en familie er mellem fire og otte børn. For alle disse børn er der ikke mange arrangementer at gå til. Så det var godt set af Dorthe og Cornel, da de i 2012 begyndte børnearbejde i deres lejlighed. Dengang var der kun fire deltagere. I dag er der startet seks børneklubber op i området. De lokale børneklubber fungerer med lokale ledere. Det er Dorthe og Cornel, der er initiativtagere til disse børneklubber, og klubberne kører efter det koncept, de har opbygget. Gen-

nem børnearbejdet kommer vi hver uge i kontakt med cirka 175 børn. Det er et rigtig godt koncept med leg, læring, sang og fællesskab. Hver gang får de også lidt godt til ganen.

Sommerlejr med mad tre gange om dagen

Via børnearbejdet havde vi 60 børn på sommerlejr. De fleste af børnene kommer fra fattige og ikke så godt fungerende familier, så det er et kæmpe løft for dem at være på lejr. Alle dem, vi har talt med, flækker i et kæmpe smil, når vi taler om lejr. Mad tre gange om dagen, omsorgsfulde ledere, mange aktiviteter, nye venner, rene værelser og sengetøj er absolut ikke hverdag for de fleste af børnene.

Julefester – at se Gud ansigt til ansigt

Nu er vi så begyndt at tænke på julefester. Cornel regner med at samle 300–400 børn. Det er bare ikke lige så let at finde steder at holde festerne, købe ind, pakke gaver, invitere forældre og så videre. Men det er arbejdet værd, for julens budskab er vel noget af det mest suveræne, man kan tænke sig. Gud blev menneske for at møde os ansigt til ansigt. Børnene har gennem den ortodokse tro fornemmelsen af, at religion er en præstation, hvor det er op til den enkelte ved det, man gør, at skabe forbindelse til Gud. Børnearbejdets vision er at fortælle om Guds gave til alle mennesker og derigennem skabe håb både i nutiden og for evigheden.

Fire unge med ambitioner

Justin, Solomon, Diana og Helena er vokset op på Father's Home i Ghana. Nu er de flyttet hjemmefra og er i gang med videregående uddannelser

Justin, Solomon, Diana og Helena er alle meget taknemmelige for den støtte, de har fået fra Danmark igennem årene. De er meget bevidste om, at det er Father's Home og støtten fra Danmark, der sætter dem i stand til at forfølge deres drømme, og de beder om Guds velsignelse over os. Her deler de deres drømme og ambitioner med os.

Læg mærke til Solomons definition på begrebet familie.

Dømt ude

Disse fire unge mennesker var uden Father's Home dømt til et liv på gaden. Jeg fyldes med glæde og taknemmelighed. Tænk, at vi må være med til at gøre en forskel i disse menneskers liv. Kære venner, lad os fortsat støtte disse fire unge mennesker og deres søskende med forbøn og økonomiske midler.

Helena Ekuba Koomson:

Jeg er lige begyndt på min videregående uddannelse. Jeg læser engelsk, fordi jeg gerne vil være engelsklærer. Min drøm er at hjælpe med at reducere vanskelighederne med at forstå det engelske sprog i de forskellige uddannelsessektorer. Jeg vil gerne hjælpe med at opbygge mit fædreland, Ghana.

Diana Azanebakoh:

Jeg bor i Port Quarters, og jeg studerer bank og finans, fordi jeg gerne vil arbejde i en bank. Jeg drømmer om at blive en succesfuld og produktiv borger i samfundet og landet som helhed. At forlade Father's Home har lært mig taknemmelighed.

Justin Nkrumah:

Jeg bor nu i Accra, hvor jeg studerer regnskab, fordi jeg gerne vil arbejde i en bank. Og så vil jeg gerne være politiker – om muligt på landsplan, men ellers i det mindste lokalpolitiker i min hjemby. Jeg vil også elske at komme tættere på Gud og lede mennesker til hans rige.

Amissah Solomon Peterson:

Jeg læser sociologi, religion og filosofi på universitetet, fordi jeg efter fire års studier så vil være udrustet med en viden om samfundet som helhed og om det enkelte individ. Studiet vil give mig viden om det menneskelige samfunds natur og funktioner, hvilket er absolut nødvendigt for, at samfundet kan undergå den forandring, som nationen hungre efter. Som jeg forstår familie, er det ikke kun mor, far og børn. Familie er, når du befinder dig blandt mennesker, som det er nemt at være sammen med, at lege med og at dele liv med. Og det er præcis, hvad Father's Home er. Det er et fællesskab af gudfrygtige mennesker, som elsker hinanden, og som bliver ledet af disciplinerede, proaktive og visionære ledere.

Med nordlyset som natlampe

Mørket er ved at komme til Uummannaq efter cirka tre måneder med lys døgnet rundt, men til gengæld kan nordlyset nu ses

Af Jette Christiansen

Jeg er heldig at bo så højt i byen, at der ikke er gadelamper, der tager mit udsyn til den natmørke himmel. I stedet kan jeg, når mine egne lamper er slukket, nyde det skønne nordlys. Det er en dejlig oplevelse, som jeg ofte glæder mig over. Man siger, at bare man fløjter, så kommer nordlyset - men det holder nu ikke helt!

Septembers første sne

Her sidst i september er den første sne faldet, men det meste af den er også tøet igen. Dog er det ved at være koldt, så vanterne, vinterjakken og støvlerne er fundet frem. Luften er ren, og frosten bider lidt i kinderne - men sådan må det være, når vinteren nærmer sig i Grønland!

Gudstjenester og bøn

I menigheden mødes vi søndag til gudstjeneste og onsdag til bøn. Menigheden består lige nu primært af kvinder i en moden alder. Vi håber og beder om, at det ændrer sig. Det ville være skønt med flere og yngre kræfter, så vi kan tilbyde byen mere af alt det, en menighed også består af.

Et anderledes liv - uden kalenderen

Livet i Uummannaq er på ingen måde stressende. Det er meget langt fra Danmarks *vi har ikke tid!*

Her er tid til arbejde og menighed og hyppige kaffemikker, men ikke alt det andet, der stjæler tiden. Heroppe glemmer jeg ofte fødselsdage, fordi jeg ikke bruger min kalender. I Danmark kan jeg ikke leve uden den!

Store sociale udfordringer

Men det er også her, man møder mange triste skæbner: Misbrugte kvinder, der får bank af deres mænd; et stort hashmisbrug, der ødelægger unge familier; alkoholmisbrug og, ikke mindst, en del selvmord. Det er så trist, og der er ikke den samme hjælp at få som i Danmark.

Sagsbehandlere på kommunen har cirka 100 klienter hver mod cirka 30 i Danmark. Der er stort behov for samtale med mange mennesker, men kommunens tre psykologer sidder i Ilulissat, og de kommer ikke ofte til Uummannaq.

Så der er brug for en levende, aktiv menighed, hvor han, som forvandler alt, kan komme i aktion! Må Gud lade forvandlingen ske i Uummannaq - er det dig/jer, der skal hjælpe ham?

Grønland - menigheder i vækst

Missionsforbundets indsamlinger går i år til missionen i Grønland. Gennem mange års indsats har vi set, at mennesker kommer til tro. Det sker i Ilulissat, og vi håber også, det bliver virkeligheden i Uummannaq, når der forhåbentlig bliver bedre forhold for menigheden at samles under.

Vi satser på, at dette års indsamling vil gøre det muligt at finde egne lokaler til menighedens aktiviteter. Det er vigtigt for menighedens fremtid.

Der er to modne kristne, som har bosat sig i byen i dette efterår, og det vil styrke menighedens arbejde. Derudover er der et behov for unge voluntører i både Ilulissat og Uummannaq, så børne- og ungdomsarbejdet kan blive tilført ny inspiration. Bed om, at der er unge, som melder sig.

Tak for forbøn til at kende Guds vej i missionen i Grønland.

Af Bent Fodgaard

Det er med glæde, vi her kan præsentere

En teltmager på vej til Uummannaq i Grønland

En teltmager er et menneske, der finder arbejde og bolig et helt nyt sted fjernt fra hjemmet for at forsørge sig selv, alt imens han/hun går ind i det stedlige kristne arbejde for at forkynde evangeliet om Jesus Kristus.

Vi præsenterer her Susanne Meldgaard, som er medlem af Apostolsk Kirke i Vejle, hvor hun har været meget aktiv, siden hun blev kristen i 2001. Især har det ligget hende på hjerte at bede for mennesker, både i og uden for hendes egen kirke.

Susanne oplever, at Gud kalder hende til hjælp for den lille INO-forsamling i Uummannaq, samtidig med at hun skal arbejde som fysioterapeut på sygehuset og plejehjemmet. Susanne har fået orlov fra sit arbejde på et hospice i Vejle.

Vil du være med til at omslutte Susanne i forbøn?

Af Erik Mogensen

Gymnasietro

I oktober udkom bogen
*Gymnasietro: Forbliv kristen
og gør en forskel*

Rasmus Jonstrup Hansen, der er forfatter til bogen, håber, at bogen vil række ud til mange nuværende og kommende kristne gymnasieelever og hjælpe dem i troen:

- Vi har forsøgt at gøre bogen letlæselig, og derfor kan man, selv om man læser langsomt, læse den på under fire timer, siger Rasmus.

Den er udgivet på Credo.

YouTube

Til hvert enkelt kapitel i bogen bliver der udarbejdet en youtubevideo på tre-fem minutter med oplæg til eftertænkning/samtale, der fint kan bruges i en celle- eller KFS-gruppe. Bogen udkommer også som lydbog.

Rasmus Jonstrup Hansen, 22 år, teologistuderende på Aarhus Universitet og Menighedsfakultetet. Bor i Aalborg og er en af ungdomslederne i Bethelkirken. Vejleder for kristne grupper på Aalborgs gymnasier.

IFFEC konference i Finland

Deltagere fra mange lande i den globale familie af frie evangeliske kirker

Sammen er vi langt stærkere end summen af de enkelte menigheder

Af Thomas Baldur

Det Danske Missionsforbund er, som det vil være mange bekendt, en del af *International Fellowship of Free Evangelical Churches*. IFFEC arrangerer hvert fjerde år en teologisk konference. I år var den henlagt til Tampere, Finland.

Udfordret

Fire af forbundsrådets medlemmer, Finn Kier-Hansen, John Nielsen, Rasmus Elkjær Larsen og jeg selv, drog derfor den 19/9 af sted for at mødes med brødre og søstre fra hele verden, og for at lade os udfordre af konferencens hovedtaler, Scot McKnight.

Han stillede det modige, nødvendige spørgsmål: *Hvad er egentlig evangeliet i Det Nye Testamente?* Til daglig kan vi være tilbøjelige til at tage svaret for givet. Men Scot, der er en dreven underviser og forfatter med Ny Testamente som speciale, førte os kyndigt gennem nogle af Det Nye Testaments tidligste formuleringer af, hvad evangelium blev forstået som. Det var opbyggende og forfriskende.

De andre

Imellem conferencesessionerne var det også opbyggende og forfriskende at høre nyt fra nogle af vores nære nabolande, Norge, Tyskland, Østrig og Schweiz, hvor det buldrer derudaf med menighedsplantninger i massevis.

I den modsatte ende af skalaen var det forstemmende at høre, hvordan vores søsterkirke i Holland oplever en ret svær tid, forbi forbundetheden imellem menigheder har trange kår. Flere menigheder er sig selv nok og melder sig ud af det nationale fællesskab for at blive uafhængige og fritstående. Det bestyrkede os des mere i vigtigheden af, at vi rundt i hele Missionsforbundet har den nationale synergi stærkt på sinde.

Sammen er vi langt stærkere end summen af de enkelte menigheder. Sammen kan vi bringe evangeliet ud til hele landet og til de dele af verden, vi er engageret i. Hvis vi da ellers kan hitte ud af, hvad det nu lige var, det dersens evangelium går ud på.

Lejroplevelser med livsvigtige beslutninger

Et nyt lejrsted på Efterskolen Lindensborgs arealer er begyndt at se lyset, men der er lang vej endnu

Af Peter Götz

Det Danske Missionsforbund (DDM) og Missionsforbundets Børn og Unge (MBU) har i mange år været kendt for at arrangere lejre i alle afskygninger: Søndagsskolelejre, juniorlejre, spejderlejre, floklejre, ungdomslejre, teenagelejre, betweenlejre, konfirmandlejre, menighedslejre, seniorlejre og et væld af kortere weekendlejre. Hvorfor gjorde vi det?

Et anderledes rum

Fordi en lejr kan noget ganske særligt. Den giver sine deltagere en ny vinkel på livet, mens hverdagens trummerum og rytmer er lidt længere væk. Den gør de vigtige perspektiver tydelige, hvis da ellers undervisningen er god. Den skaber rum og ramme omkring mødet med Gud og hans kald: At blive et træ, der bærer frugt – en discipel, der følger sin mester.

Et personligt vidnesbyrd

Jeg var knapt otte år gammel, da mine forældre sendte mig af sted på min første søndagsskolelejr på Kilden i Lyndby i 1957. Lederen hed Erhardt Nielsen. Men hvad denne lejr og alle de efterfølgende lejre – foruden mine tirsdag eftermiddage i en børneklub i Slagelse (Evangelisk Børnemission) – kom til at betyde for min udvikling som

dreng, som person og som kristen, er uvurderligt.

Vil du dele drømmen med os?

Et lejrophold er en investering i livet, som kommer manglefold tilbage – og et lejrsted er

En Guds gave

Et lejrsted med en flok dedikerede ledere er en Guds gave til alle, der gerne vil sætte sig gode og varige mål i livet. En lejr trækker deltagerne ud af hverdagens hvirvler og vaner og giver dem tid og evne til at tænke i andre spor. En lejr gør sine deltagere fri af dagligdagens mønstre og magtspil og kalder noget frem, som ofte skubbes til side.

en investering for et kirkesamfund som DDM og et ungdomssamfund som MBU – fordi det vil sætte tydelige spor for fremtiden. Drømmen er et lejrsted med sovepladser til cirka 100 personer, køkken, opholdsrum samt bad og toiletter. Endnu er der et godt stykke vej igen, før vi kan se det hele gå op i en højere enhed. Men vi er begyndt godt.

Kapital

Lejrstedet Kilden har ved salg givet fire millioner kroner. DDM meddelte ved sommerstævnet at man ville lægge en million kroner i projektet. Dermed er vi nok sådan cirka knapt halvvejs.

Nu går øvelserne på at rejse de resterende millioner. Kan det eventuelt være gennem timeshareordninger, private lån og måske menigheds lån? Banklån og realkreditlån er ikke sandsynlige til den slags projekter nu om dage.

Dertil kommer driften. Hvad betyder det for sommerstævnet at have rådighed over disse faciliteter – og hvad kan vi hente derfra? Hvor mange menigheder i DDM og andre steder vil leje stedet til menighedsweekends, ungdomsweekends og så videre? Hvordan kan MBU bruge stedet? Hvilke lejre, kurser og konferencer i regi af det offentlige kan være interessante? Kan det blive et godt sted til bryllupper og andre store fester – og vil vi det?

Uden drømme dør vi

Der er masser af spørgsmål. Det vigtige lige nu er at holde fast i drømmen – og holde fast i, at vi som et netværk af menigheder og børne- og ungdomsforeninger vil dette sammen som en investering. Ikke i vores egen fremtid, men i fremtiden for kommende generationer, som vil bruge lejrstedet til livsforvandlerende oplevelser.

NY ROCKSOLID KLUB I HADERSLEV

Af Jette Koch Jensen

Om mandagen plejer *Din Frikirke* at stå tom og stille på sin plads i Haderslev. Men det er der lavet om på. Hver mandag kl. 16-17.30 summer det nu af liv og glade dage, og kirkesalen kan slet ikke kende sig selv, for alle stolene er stablet op langs væggen, og der sker en masse sjove ting. Vi har nemlig startet en ROCKSOLID Klub for alle i alderen 3.klasse-14 år.

Minecraft

ROCKSOLID startede med et brag af en eftermiddag med Minecraft-tema for fuld udblæsning. Der kom 20 børn/teenagere. Der er en god gruppe børn i den alder, som kommer i kirken med deres mor og far om søndagen, og de havde inviteret en masse venner med. En enkelt pige i nabolaget kom, fordi hun havde set banneret på kirkens væg, som reklamerede med ROCKSOLID. Kirken var mørklagt, en hel væg af blocks var bygget op tværs gennem rummet, der var fakler, sværd og en Minecraft-kage i den mest fantastiske udgave, man kan forestille sig. Bagefter kunne man rundt om i kirken finde rester af slush-ice, popcorn og maste flødeboller, som ikke var blevet grebet fra flødebollemaskinen. Både børn og voksne havde haft det sjovt.

Sjov og alvor

Til samlingerne har vi siden været 15 børn plus ledere. Vi bruger YFC's ROCKSOLID-materiale som udgangspunkt for programmet. Det betyder, at der er sjov og leg, som underbygger de pointer, vi gerne vil have børnene tager med hjem. Der er også lidt fra Bibelen og tanker derudfra, som kædes sammen med det, legene har lært os. Vi ønsker, at børnene lærer Gud at kende enten endnu bedre eller for første gang. Det er vores vedholdende bøn, at børn i byen må lære Jesus at kende som deres ven og frelser gennem ROCKSOLID i Din Frikirke.

Et godt sted at være

ROCKSOLID skal også være et fedt sted at hænge ud med sine venner. Det er vigtigt, der er tid til det. For at det skal være fedt at hænge ud sammen, skal der være nogle gode rammer og nogle muligheder for at lave noget sammen, man kan lide. Da Din Frikirke aldrig har haft sådan en klub før, har vi ikke en hel masse på lager, som vi kan tage frem og bruge. Vi er derfor meget taknemmelige for de 10.000 kroner, som vi har søgt om og fået af MBU's Initiativfond. Lederne af ROCKSOLID er nu gået i gang med at beslutte, hvordan de bedst muligt kan blive brugt.

Loppemarked

En smule af de 10.000 kroner blev brugt til at lave reklame for et loppemarked. MBU i Din Frikirke har nemlig arrangeret et loppemarked til fordel for ROCKSOLID. Menighedens børn kunne komme med deres mor og far og sælge ud af deres ting, så de selv var med til at bidrage til deres nye klub. Folk i området kunne købe en stand og selv beholde det, de solgte for. Der var gratis kaffe og slushice, og man kunne købe popcorn og vafler. Gud velsignede os med et dejligt septembervejr, og der kom masser af mennesker forbi. Din Frikirke ligger op til en meget befærdet vej i Haderslev, og til et loppemarked var det en perfekt placering. Dagen genererede et overskud på godt 4.000 kroner, som ROCKSOLID vil få stor glæde af også. En gevinst oven i hatten var, at mange mennesker opdagede, at vores kirke eksisterer, og at der er liv i den ...

God energi

Vi er meget glade, begejstrede og taknemmelige for sådan en god opstart. Vi er også meget taknemmelige for, at det ikke kun er menighedens egne børn, som kommer. Vi er gået i gang med noget, som er et langt, sejt træk, men sådan en start giver god energi til at fortsætte.